

Abstrakt

Tato práce je případovou studií Východoafrického společenství (EAC), které sdružuje Keňu, Tanzanii, Ugandu, Rwandu a Burundi. Hlavní výzkumnou otázkou je jaké jsou příčiny vzniku EAC. Použitou metodou je metoda shody doplněná o bližší výzkum, který by potvrdil existenci kauzálního vztahu. Tato práce používá tři teoretické koncepty a z nich odvozené hypotézy ohledně vzniku EAC. Konkrétně se jedná o neofunkcionalismus, realismus a liberální teorii mezinárodních vztahů v interpretaci Andrew Moravcsika. Neofunkcionalismus nepodává dobře vysvětlení EAC, protože zde není přítomný silný nadnárodní aktér, jedna z klíčových podmínek neofunkcionalismu, ani se neodehrává proces přelévání. Podobně i realismus neobjasňuje vhodně vznik EAC, přestože jeho vznik předcházely mocenské změny na globální i kontinentální úrovni, pro zúčastněné státy byly v té době mnohem podstatnější bezpečnostní hrozby a politická nestability uvnitř regionu i samotných států. Na tyto aspekty však EAC nenabízelo odpověď, navíc jeho dynamický vývoj neodpovídá požadavku na integraci pouze v oblasti nízké politiky. Nejpřijatelnější vysvětlení tak nabízí liberalismus, který vidí příčiny integrace v korespondujících ekonomických zájmech na rozvoji a boji s chudobou, podpořených společnou historickou zkušeností a sbližujícími kulturními faktory. Interakce těchto zájmů byla umožněna vnitřní politickou stabilizací a vznikem kompatibilních politických režimů ve členských státech na počátku 90. let.